

“Emmanuel –Đấng Ở Giữa Chúng Ta”

Đón mừng Giáng Sinh tức là chúng ta đã hân hoan với sự cảm mến trong tâm hồn để chân nhận rằng, Thiên Chúa Tình Yêu đã thật sự đang cư ngụ, hiện diện giữa chúng ta. Emmanuel –Thiên Chúa đang ở cùng chúng ta, Ngài hiện diện tại chính nơi sâu thẳm của tâm hồn mỗi người. Ân sủng và sự sống tràn đầy của Ngài cũng tỏa lan nơi đời sống của mỗi người chúng ta. Qua đó triều đại của Thiên Chúa được hiện diện nơi gia đình, nơi hội đoàn, nơi xóm giáo, nơi Cộng đoàn, nơi Giáo hội và xã hội. Thánh ý của Thiên Chúa cũng được tỏ bày nơi đời sống chúng ta của mỗi người chúng ta. Emmanuel, hãy giúp chúng con luôn cảm nghiệm được sự thật này. Đức Cố Hồng Y Thuận đã từng nói điều này rất chí lý, cứ năng đặt tay trên mình và nhắc nhở rằng Chúa đang ở trong con... dần dà Chúa sẽ giúp con cảm nghiệm được điều ấy. Sách Khải Huyền cũng ghi rõ: “...Thiên Chúa ở cùng nhân loại, Người cư ngụ cùng với họ. Họ là dân của Người, còn chính Người là Thiên-Chúa-ở-cùng-họ” (Kh 21:3).

Hầu như ông bà, cha mẹ và chúng ta thường nghĩ và bảo chính chúng ta và các con em trẻ rằng: Hãy đi Lễ, hãy đến Nhà Thờ, hãy đi đến các đền đài, đến nơi hành hương... Chúng ta có ý nói rằng, đi đến những nơi thánh thiêng ấy để thờ phượng, tôn vinh, cầu khẩn, xin ơn, tạ ơn v.v. Phần nào đó chúng ta cũng có ý nghĩ rằng phải đến những nơi ấy chúng ta mới có thể gặp được Thiên Chúa. Nghĩa là Thiên Chúa ở ngoài kia, ở nơi đó chứ không đủ tin tưởng rằng Thiên Chúa đang thật sự cư ngụ ngay chính tâm hồn của chúng ta, Thiên Chúa đang thật sự hiện diện trong mọi ngày sống của chúng ta. Khái niệm chung chung là ở nhà, ở tại ngay nơi trách nhiệm, công ăn việc làm, tại nơi những nỗi vất vả khó khăn, trong sự vui tươi hoan hỉ, xum vầy nơi đời sống thường ngày... chúng ta hơi đa nghi là không có Chúa cho nên phải thúc giục nhau đi đến Nhà Thờ hoặc những nơi thiêng liêng ấy để tìm gặp Chúa. Vô tình chúng ta tách rời Thiên Chúa – Emmanuel ra khỏi đời sống thường ngày của chúng ta... và khi mang khái niệm như thế, phần đông chúng ta lại chỉ đến với Chúa có mỗi ngày Chủ Nhật.

Do đó, chúng ta cứ mãi chạy ngược xuôi, lo toan, thấp thỏm cảm thấy mình còn xa Chúa. Có những người lại còn đổ thừa bảo rằng là Chúa cứ xa con. Là những người Kitô giáo, chúng ta vừa hoan hỉ mừng đón biến cố Nhập Thể – Emmanuel. Chúng ta đã tin chắc là như vậy và chúng ta sẽ sống là chúng ta trong ân sủng hiện diện tràn đầy của Emmanuel. Có lẽ ai trong chúng ta cũng muốn cảm nghiệm và nếm biết được sự hiện diện của Chúa ở với và ở giữa chúng ta và từ đó, từ trong chúng ta lan tỏa ra chung quanh đời sống của mỗi người chúng ta. Được như thế chắc chắn thế giới này sẽ đáng sống biết chừng nào. Bởi vì một khi chúng ta tin nhận Thiên Chúa đang hiện diện nơi tâm hồn của mình, chắc chắn Tình Yêu sẽ tràn đầy tỏa lan. Dĩ nhiên sự tranh chấp nhỏ to từ trong gia đình ra đến xã hội và thế giới sẽ không còn nữa. Hằn thù, cố chấp, không tha thứ, chẳng cảm thông cũng tan biến dần để nhường chỗ cho những chân-thiện-mỹ, tốt lành, tương thân tương ái, an bình và nói rộng đôi bàn tay nối kết cả thế giới và vũ trụ này.

Để được như thế mỗi ngày mỗi người chúng ta hãy nên tâm huyết với ước muốn gặp gỡ Thiên Chúa biết chừng nào. Gặp gỡ Ngài ngay tại hoàn cảnh và nơi chốn chúng ta đang hiện diện, tức là ngay tại nơi đời sống thường nhật của chúng ta. Để nhờ sự liên kết trong tinh thần của Chúa mỗi người chúng ta mỗi ngày sẽ mỗi nên giống Tình Yêu của Người qua cách suy tư, nói năng và ứng xử nhân ái như Thiên Chúa. Bởi vì: “Thầy là cây nho, anh em là cành. Ai ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái, vì không có Thầy, anh em chẳng làm gì được” (Gi 15:5). Tiếc thật, bởi vì còn có những người anh em trong chúng ta từ chối Emmanuel nơi chính mình cho rằng, “tôi còn xa Chúa lắm, còn lo toan nhiều việc đời lắm cho nên tôi với Chúa cách xa nhau vời vời”. Trong *khi sự thật vẫn là Thiên Chúa hiện diện với chúng ta* ngay trong những lo toan bận rộn nơi đời sống thường ngày của mỗi người.

Thiên Chúa đang hiện diện và cư ngụ giữa chúng ta, thế mà đôi khi chúng ta lại nghĩ tưởng, đi đến Nhà Thờ để gặp Chúa, mà lại chỉ có mỗi ngày Chủ Nhật hoặc trong Thánh Lễ mỗi ngày mà thôi, còn tất cả những giờ phút còn lại trong ngày, trong tuần... chúng ta để mọi sự làm chi phối mà quên bằng Người đi hoặc có khi còn muốn mời Thiên Chúa đứng qua một bên để con tự xử sự trong trường hợp này, trường hợp kia... Cứ như thế chắc chắn rất khó để cho chúng ta cảm nhận được sự thật là Emmanuel.

Qua biết bao nhiêu phương cách về tâm linh cho đời sống hôm nay các nhà chuyên môn đã và đang khám phá ra rất nhiều về mọi linh đạo tâm linh phù hợp cho mỗi người chúng ta; trong Giáo Hội cũng như ngoài Giáo Hội và các Tôn giáo khác cũng đang giúp chúng ta rất nhiều để sống đạt được điều mà chúng ta Mừng Kính Đón Mong của mùa Giáng Sinh – Emmanuel. Trong những bài suy tư kế tiếp chúng ta sẽ cùng nhau tìm hiểu thêm về những phương cách giúp làm phù hợp cho đời sống tâm linh của riêng cá nhân mình. Trên hết vẫn là chính chúng ta sẽ được Thần Linh Chúa soi sáng dẫn đưa trong hành trình tâm linh, tìm kiếm, gặp gỡ Emmanuel – Đấng luôn mãi hiện diện nơi chúng ta. Hay nói đúng hơn *giúp chúng ta cảm nghiệm, nhìn nhận được Emmanuel* luôn hiện diện ngay chính nơi tâm hồn và đời sống thường ngày của mình.

Vì thế, nhu cầu cần phải đi đến Nhà Thờ, tham dự Thánh Lễ, hành hương đến các đền đài thánh thiêng là để mỗi cá nhân chúng ta được hâm nóng lại, được đón nhận tràn đầy ân sủng của các Bí tích, tăng thêm cảm nghiệm về sự hiện diện của Chúa để cao rao với tha nhân về Tình Yêu hiện thân của Emmanuel; và rồi thông chia ân sủng ấy đến với nhân loại qua màu nhiệm của Cộng Đoàn nhỏ bé mà chúng ta được liên kết với trong Giáo Hội hoàn vũ rộng lớn, chứ không chỉ là phải đến Nhà Thờ mới gặp được Chúa, mới tâm tình với Chúa được nhưng mà là ở bất cứ nơi nào. Câu giáo lý hồi bé mà chúng ta học được đó là Chúa ở khắp mọi nơi thật đúng như vậy và Ngài còn ở tại trong bất cứ mọi sự nữa trong hành trình đời sống mỗi ngày của chúng ta.

Thánh Augustinô đã từng thốt lên nỗi cảm xúc sâu xa rằng: “Lạy Chúa, Chúa đã dựng nên con cho chính Chúa, và tâm hồn con cứ khát khao khắc khoải mãi cho tới khi được nghỉ yên nơi Chúa.” Như vậy, mỗi người chúng ta hãy trở về với sự liên kết mật thiết với Thiên Chúa. Sự trở về với Emmanuel nơi chính cõi lòng của chúng ta có những lúc là nguyện cầu, thỉnh thoảng lại suy tư lời Chúa, và luôn mãi là tâm tình trao đổi và lắng nghe Chúa trong mọi hoàn cảnh, biến cố và tâm trạng của mỗi ngày. Nghĩa là đồng hành, ngụp lặn, tung tăng, liên kết với Emmanuel nơi chính đời sống của chúng ta. Cứ thế chúng ta sẽ biết ứng xử, đối phó, đáp lại, phản ứng, chấp nhận, trao ban, đón nhận ... như chính Chúa Giêsu đã thực hiện nơi nhân tính Nhập Thể của Ngài.

Sự hời hợt, nỗi niềm thiếu vắng Chúa nơi đời sống mà hậu quả đưa đến là những sự hoang mang, bất an, ghen ghét, thù hận, không thông cảm, khó chấp nhận, khó bỏ qua, tranh chấp v.v... cũng là tâm trạng chúng ta chưa cảm nhận tròn đầy Emmanuel. Chúng ta đang sống trong nỗi thiếu vắng sự cảm nghiệm tâm linh để hoàn toàn tin tưởng rằng sự kết hiệp mật thiết với Thiên Chúa giữa chúng ta có thể đạt được và cảm nghiệm ngay trong đời sống hiện tại này. Sự kết hiệp mật thiết đó sẽ giúp chúng ta nhạy cảm hơn với ơn Chúa trong cách chúng ta LỰA CHỌN để sống mỗi ngày hầu tránh phần nào làm tổn thương đến

người thân yêu trong gia đình, tha nhân nơi láng giềng, nơi công ăn việc làm, trong xã hội và cả vũ trụ vạn vật này.

Tóm lại đời sống tâm linh cần được khởi động từ chính nội tâm của từng cá nhân. Cần có sự tâm huyết tạo cơ hội và phương cách để giúp nhận diện ra Emmanuel mỗi ngày nơi đời sống của chúng ta. Từ đó giúp chúng ta mỗi ngày mỗi sống kết hiệp mật thiết với Chúa hơn và nhân ái, công bằng, chính trực với tha nhân và vũ trụ vạn vật hơn.

NT Mai Trang

